

SLAGRUTAN

NOVEMBER 1998

SVENSKA SLAGRUTEFÖRBUNDET

ÅRGÅNG 17 NR. 12

I Detta Nummer:

Riktlinjer och mål	2
Ordföranden har ordet	3
Samband mellan LST och ESP	4
Gitter	5-8
Frekvensernas dans	9-10
Egons Fond Regler	11
Reds Hörna	11
SSF:s Höstmöte i Stockholm	12
Forskning om slagrutan	13-14
En liten bokrecension	14
Jordstrålning - bluff eller bara båg?	15-19
Sexkantsfönster	19
Att ta bort skadliga pelare	20
Anslag till parapsykologisk forskning	20

Redaktionen

Ansvarig utgivare

Sven Lind
Maltvägen 9
663 41 Hammarö
Tel. 054-52 43 56

Redaktör

Henrik Söderlund
Norrländsgatan 30
752 29 Uppsala
Tel. 018-50 23 23
Fax. 018-15 14 51

E-mail:
henrik.soderlund

Riktlinjer och mål

Styrelse och medlemmar bör sträva efter att.

- Göra slagrutekonsten känd och erkänd samt föra den vidare.
- Demonstrera och lära ut hur man kan använda slagruta, pekare, pendel, färghjul mm. för att söka vatten, mineraler, spåra förlorade objekt, geofysisk undersökning (linjer, rutnät, jordstrålning mm.) och arkeologisk undersökning.
- Försöka påverka etablerad vetenskap, enskilda personer och myndigheter, framför allt inom miljö och hälsovård.
- Poängtera att man inte bygger tex. skolor, daghem, sjukhem över bergsprickor och att man tar hänsyn till kraftledningar, ställverk och liknande.
- Upplysa om att vid bebyggelse hänsyn även bör tas till kraftiga skadliga energifält, Curry- och Hartmannlinjer, vattenådror, lokal jordstrålning mm.
- Informera om att man på gamla antika platser, som domarringar, stensättningar, gravar gamla kyrkor etc. får slagruteresponser från energimönster och att försöka väcka intresse för dessa och om möjligt försöka förstå våra förfäders syften med dem.

Styrelsen

Ordförande

Sven Lind
Maltvägen 9
663 41 Hammarö
Tel. 054-52 43 56

Sekreterare

Kajsa Hallberg
Östjärn 2380
885 90 Sundsvall
Tel. 060-56 51 72

Ledamot

Olle Vesterberg
Jönköpingsvägen 108
331 34 Värnamo
Tel. 0370-462 69

Vice ordförande

Gunilla Wribe
Gröna gatan 2
311 31 Falkenberg
Tel. 0346-808 84

Ledamot

Arne Groth
Ekhamra
680 50 Ekshärdad
Tel. 0563-302 02

Suppleant

Siw Andersson
Tunnlandsvägen 58
178 37 Ekerö
tfn 08 - 56 03 55 53

Kassör

Yngve Karlsson
Kviststigen 12
332 31 Gislaved
Tel. 0371-126 78

Ledamot

Henrik Söderlund
Norrlandsgatan 30
752 29 Uppsala
Tel. 018-50 23 23

Suppleant

Hans Liljeson
Björkrisvägen 12
167 66 Bromma
tfn 08 - 26 07 37

För anmälan och medlemsinbetalning: 130 kr/år. Familjemedlem: 90 kr/år.
Medlemsmatrikel: 25 kr. Svenska Slagruteförbundets postgironr. 47 28 95 - 2

Ordföranden har ordet

av Sven Lind

Hej alla slagrutevänner!
Det här med slagruta är ett fascinerande ämne. Man kan lära sig nya saker nästan varje gång man träffar andra slagrutegångare.

Man blir aldrig fullärd. Trots att vi har kommit en bit på väg de senaste 10-15 åren, vore det en grov överdrift att påstå att vi står på tröskeln till en större förståelse av systemet, av det system som vi utnyttjar när vi går med slagruta, och som kan ge oss svar på allehanda frågor vi ställer, när vi t.ex. kartpendlar efter en vattenåder eller frågar efter nyttighet i en viss mat eller dryck.

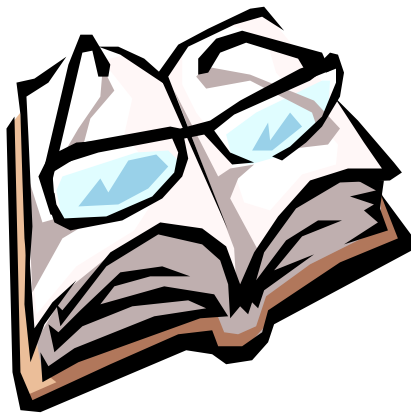
Vad vi möjligen har lärt oss är att detta system är så komplext och så stort och sinnrikt att vi inte har förmåga att fatta vidden av det hela. Det är lätt att bli ödmjuk inför denna storhet. Men tiden arbetar för oss, och varje ny erfarenhet är en byggbit, en puzzelbit som utökar vår möjlighet att utnyttja systemet till vår fördel. Jag tror också att vi lär oss att lita mer på vår intuition, som ofta kan styra oss rätt. Skola och samhälle arbetar ensidigt för att vi skall förbättra vårt intellekt, men vad vi som människor behöver är ett gott intellekt sammankopplat med en god intuition.

Hösten i år har varit en intensiv slagruteperiod för många av oss. Vi har haft fem allmänna höstmöten. Alla har varit lyckade och välbesökta. Stort tack till alla arrangörer, som

utan undantag har lagt ner ett betydande och lyckat arbete. Själv har jag haft glädjen av att ha deltagit i två av dessa höstmöten.

Förutom de allmänna mötena har vi lokala slagrutemöten här och var, som inte nödvändigtvis måste gå i Slagruteförbundets regi eller namn. De kan vara minst lika värdefulla, och kan hållas både enklare och ofrtare och kan vara en bra grund för nybörjare.

Just nu håller vi på att planera nästa årsmöte. Om ritningarna håller, kommer vi att vara i Ljungskile folkhögskola, där vi har varit en gång förut. Tidpunkten är som vanligt

vi försöker ta vara på de synpunkter som kommer till oss beträffande upplägget av mötet. Alla som har varit med någon gång har egna personliga synpunkter, men det är mycket få som berättar för oss vad de tänker. Skall vi ha fler föredrag eller fler utomhusaktiviteter, och är mötet för långt eller är det för kort? Ännu så länge inman programmet är fastlagt har ni chansen att påverka upplägget så att det passar just era önskemål. Vänd er då till någon i styrelsen.

Den kommitté som tillsattes vid förra årsmötet för att sätta ihop nya stadgar har arbetat fram ett förslag, som ni får del av i detta utskick.

Alla uppmanas att läsa igenom och tänka igenom förslaget och i mån av kommentarer lämna dessa till antingen någon i styrelsen eller direkt till någon i kommittén.

Vid årsmötet beslöts också att den hittillsvarande forskargruppen skulle upplösas. Medlen i Egons Fond som bekostade forskargruppens arbete skulle istället göras tillgängliga för envar inom förbundet som har något forskarprojekt på gång och som behöver ekonomisk hjälp med detta.

Kristi Him-
m e l s -
färdshelgen, så boka in den helgen redan nu, om du vill vara med! Det är vår förhoppning, att våra årsmöten blir bättre och bättre, varför

Årsmötet tillsatte en grupp personer som skulle förvalta och dela ut tillgängliga medel. Nu har styrelsen och förvaltargruppen tillsammans utarbetat regler för Egons Fond, vilka presenteras i detta utskick av tidningen. Medlen är tills vidare begränsade i storlek, men har chansen att växa med åren. Hur snabbt de kommer att växa är beroende av medlemmarnas och andra sponsorers välvilliga inställning till att stödja forskning inom slagruteområdet. Hur är det med din forskarlust? Har du något uppslag till forskning som du skulle vilja genomföra? Kanske Egons Fond är någonting för dig i så fall? Fundera en stund och känn efter.

Hör sedan av dig till förvaltargruppen.

Sven

Samband mellan LST och ESP

av Joakim Westerlund

Spottiswoode (1997a) undersökte om det fanns något samband mellan ESP-prestation och den tid på stjärndygnen under vilken ESP-försöket skedde.

I en första omgång undersöktes sambandet i en databas med 1468 free response trials (mestadels ganzfeld och remote viewing experiment). När prestation plottades mot LST visade sig en betydande uppgång i prestation, som började ungefär kl 11 LST, steg till ungefär kl 13.30 LST för att sedan sjunka till normalläge ungefär kl 16 LST. En antydning till en dal i diagrammet, där ESP-prestationen var särskilt dålig, runt kl 18 LST, fanns också. För att validera detta fynd samlade Spottiswoode in uppgifter om 1015 trials från andra, liknande ESP-experiment. Prestation på dessa plottades också mot LST. Den nya kurvan visade sig nu vara förbluffande lik den ursprungliga, med en uppgång i prestation runt kl 11 LST som nådde sitt maximum runt kl 13.30 LST och som sedan dalade ner till ungefär kl 16 LST. Även här fanns också en dal som var som lägst ca kl 18 LST. När samtliga 1468 + 1015 = 2483 trials plottades mot LST visade det sig att de trials som utförts mellan kl 12.30 och 14.30 (124 st) uppvisade en 380%-ig ökning av effektstorleken!

Effektstyrkan som en funktion av LST för samtliga trials. Effektstorleken når sitt maximum vid kl 13.30.

Olika vanliga statistiska prövningar såväl som Monte Carlo studier av resultaten visade på att toppen runt kl 13.30 LST, men även i viss mån

dalerna runt kl 18 LST, var klart signifikanta.

Vad kan dessa resultat bero på? Om resultaten verkligen är genuina måste de bero på något som befinner sig i en bestämd riktning på himlen. Eftersom himlakropparna i vårt eget solsystem inte befinner sig i någon bestämd riktning måste källan finnas utanför vårt solsystem.

Spottiswoode menar att det finns två alternativ: 1) Det är frågan om en källa som sänder ut någon slags ESP-förbättrande signal. Denna källa skulle vara sådan att den kl 13.30 LST, för de laboratorier som gett data till undersökningen, t.ex. befinner sig alldeles ovanför horisonten, är alldeles rakt upp på himlen eller åtminstone är på sin högsta punkt på den skenbara banan. 2) Det är frågan om en källa som sänder ut någon slags ESP-försämrande signal. Denna källa skulle kl 13.30 LST t.ex. befinna sig på en punkt alldeles bakom jorden relativt laboratoriet ifråga.

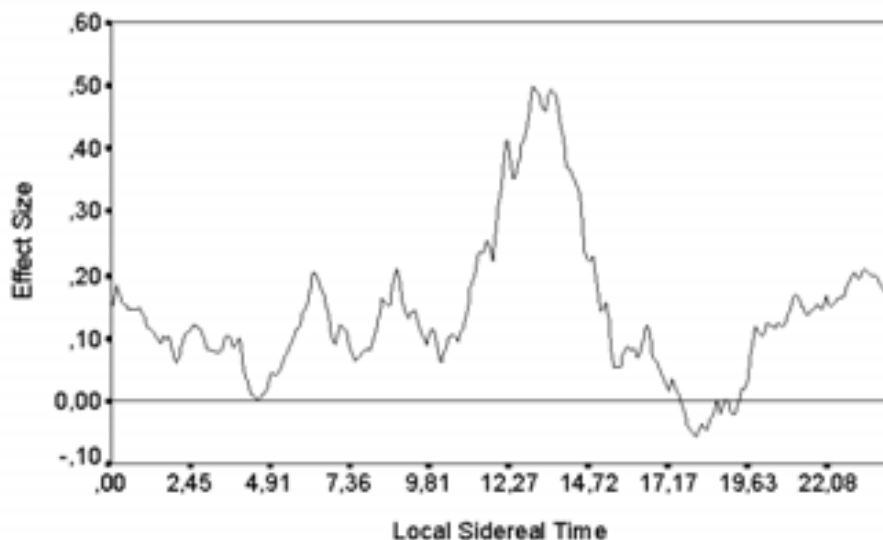
Ett argument mot tanken att det är frågan om en ESP-förbättrande källa som är alldeles ovanför horisonten kl 13.30 LST, menar Spottiswoode, är

det faktum att toppen runt 13.30 är rätt smal och att den sannolikt egentligen är ännu smalare p.g.a att tidsangivelserna i ESP-försöken ibland inte varit helt exakta. Om det var frågan om någonting som var alldeles ovanför horisonten borde toppen ha varit bredare anser Spottiswoode.

Men att det i alla fall har att göra med källans höjd på himlavalvet talar en tendens för laboratorier på höga latituder att ge en något smalare topp än vad laboratorier på lägre latituder gör. Antalet laboratorier är dock för litet för att någon mer bestämd slutsats, skall kunna dras.

En mera bestämd gissning om vad det skulle kunna vara för källa gör dock Spottiswoode (1997b). Han påpekar att för observatörer på de latituder som nu varit aktuella, så är galaxplanet nära horisonten kl 13 LST och som högst på himlen kl 18 och kl 05 LST (den näst kraftigaste dalen var kl 05 LST).

(<http://paranormal.o.se/psi/stjaerna/tid/esp.html>)

Gitter

Jag tänkte här berätta lite om de mätningar på olika gitternät (typ Curry och Hartmann) jag gjort och vad jag funnit.

Det jag har slagits av hela tiden jag hållit på med slagrutan är hur komplext fenomenet är, nästan varje gång man gör ett nytt prov blir resultatet en överraskning, så det som kommer nu är med största sannolikhet inte hela sanningen, eller ens rätt, men det är förhoppningsvis en bit på vägen mot en bättre förståelse av fenomenet.

Finns det andra mätningar av linjers frekvens som är gjorda med någon större noggrannhet så är jag intresserad av data. Frågor och kommentarer är också välkomna.

Nomenklatur

Då antalet gitternät verkar vara stort så är det på sin plats med någon slags nomenklatur för att veta vilka nät man pratar om.

I dag verkar man mest tala om Curry och Hartmann, men det talas även om "positiv" Curry och Hartmann.

Då det dessutom verkar vara så att nätens frekvens är det mest väldefinierade så bör den ingå i beteckningen. Jag har här använt en första bokstav H för nät som huvudsakligen går som Hartmann, dvs Ö-V, N-S och C för nät som huvudsakligen går som Curry, dvs SV-NO, NV-SO.

För nät som går i någon mellan vinkel har jag satt in vridningen inom hak-

paranteser, dvs H[+10] är vriden 10 grader moturs jämfört mot Hartmann och H[-15] är vriden 15 grader medurs. Därefter följer de fyra första siffrorna i linjens grundfrekvens (Pulsfrekvensen!) då den är mindre än 10000 Hz, annars tas alla heltals-siffror med. Curry blir då C100.6.

Geometri

Curry-nätets utseende har ibland liknats vid det som finns i mellanrummen mellan sockerbitarna i ett sockerpaket. Vad jag har funnit så stämmer detta delvis, men en bättre liknelse vore: Tänk att sockerbitarna trumlats, så att hörnen och kanterna blivit avrundade. Nu kommer mellanrummen mellan bitarna att bilda en slags sexuddig stjärna, med fyra uddar i horisontalplanet och en uppåt respektive nedåt. Om man sen tänker sig att förstora dessa stjärnor kanske 100 gånger, (utan att ändra avståndet mellan dem), så att de går in i varandra får man något som mera liknar gittermätens utseende.

Linjerna man känner består alltså av ett flertal spetsar inuti varandra, och detta är en orsak till att det är mycket svårt att objektivt mäta bredden på en linje, eftersom man inte vet vilken spets man får utslag för. Däremot, runt en korspunkt kan man känna kanterna på de upp och nedåtgående spetsarna, och få ut-

slag som ligger (för Curry) med runt 30 cm avstånd, (vid linjerna kan avståndet vara någon eller några cm).

Om man mäter kantens position vid olika (antag ökande nu) höjd över marken, (ungefär vid i figuren inritad mät punkt) så kan man finna att för varannan kant flyttar sig utslaget utåt från korspunkten, och för de övriga närmare. Får man ett utslag som först flyttar sig utåt, för att senare börja förflytta sig inåt igen, så har man funnit ytterkonturen.

Påverkan

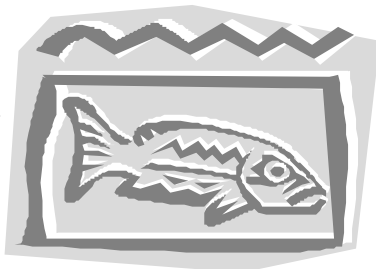
Aktivering eller avstörning av linjer kan göras antingen med tongenerator eller genom att placera spolar av tex koppartråd i speciella avstörningspunkter. (Egentligen är det inte linjen i sig som påverkas, utan det är slagrutegångarens känslighet för den som ökar eller minskar.)

För att förvirra begreppen lite så finns det två frekvensbegrepp, dels det vanliga (pulsfrekvens), och dels slagfrekvens som är dubbla pulsfrekvensen.

En linje aktiveras när man spelar dess grundfrekvens, eller störs av när man spelar dubbla grundfrekvensen. (Kom ihåg att el-nätet har 100 Hz slagfrekvens, och alltså lämpligen avstörs med 200 Hz slagfrekvens!)

Så långt är allt gott och väl, men det finns även något som heter övertoner, tex så om man spelar tre gånger grundfrekvensen fås också en avstörning. Eller fyra gånger eller fem osv.

forts nästa sida..

Gitter... forts.

Det finns också övertoner hos den signal som spelas, tex så om jag spelar en ton med 2/3 av linjens grundfrekvens så hamnar tredje övertonen på den signal jag spelar på två gånger linjens grundfrekvensen och linjen störs av.

Det är nu det blir komplicerat, jag kan alltså störa av en linje med 2/3, 2/4, 2/5...., 3/2, 3/4, 3/5, 3/6, 3/7... osv. av dess grundfrekvens. Alla övertoner är inte lika effektiva, men jag har sett effekter ända upp till omkring 200:e övertonen, det verkar inte finnas någon skarp övre gräns här.

Det verkar också som bl.a 1/3, 1/5, 1/7 av linjens grundfrekvens kan aktivera den. Men jag har inte hittat något klart samband här ännu.

Detta sammantaget gör det svårt att veta ifall man verkligen har hittat nätet/linjens riktiga frekvens eller ej. Till exempel så kan näten C100.6 (Curry), C8.395 och C120.6 lätt förväxlas med varandra om man inte mäter tillräckligt noga eller kontrollerar med både avstörning och aktivering.

Normala avstörningsfrekvensen för Curry, 402.66 (slagfrekvens) ligger nära 12:e övertonen av C8.395:s Avstörningsfrekvens som är 402.96 (slagfrekvens) en skillnad på endast 0.3 Hz slagfrekvens eller 0.15 Hz slagpulsfrekvens. Likaså blir 5/6 av C120.6:s avstörningsfrekvens, 402.09, en skillnad på 0.57 Hz slagfrekvens eller 0.285 Hz pulsfrekvens. Så här gäller det att se upp med tongeneratorns noggrannhet och upplösning.

Samtliga dessa har dessutom ett rutnät om ca 4 x 4 meter.

Detta förhållande med övertoner gäller även med koppartrådsspolar som avstörning. Currylinjen kan tex störas av med: 13.7 cm (*2), 9.13 cm (*3), 6.85 cm (*4), 5.48 cm (*5), 18.27 cm (*3/2), 54.55 cm (*1/2). Med 27.28 cm (*1) får man aktivering av linjen. Den effektivaste avstörningen verkar erhållas genom att använda dubbla grundfrekvensen (*2).

(Angivna längder är ungefärliga, våghastighetens frekvensberoende är ej inräknat.)

Längden hos kopparspiralen skall vara K dividerat med önskad slagfrekvens, där K är

runt 5490 cm/s vid 400 Hz slagfrekvens, och runt 5560 cm/s vid 35 Hz slagfrekvens. K kan tolkas som någon slags våghastighet, som dessutom är frekvensberoende. Detta frekvensberoende kan ge en öppning för att enklare bestämma nätens/linjernas frekvenser. Här finns plats för mer forskning!

Utrustning och mätmetod

Vid dessa mätningar har jag som tongenerator använt en Fluke 6061 syntesgenerator med en extern frekvensdelare på 2000 gånger. Detta gör att jag får en upplösning på 0.005 Hz (0.01 Hz Slagfrekvens) samt att jag kan läsa slagfrekvensen direkt på generatorns display.

Innan jag hade denna provade jag med en vanlig tongenerator (med potentiometer för frekvensinställning) kopplad till en frekvensräknare. Problemet med denna koppling är att

det är i det närmaste omöjligt att ställa in generatorm noggrannare än några tiondels Hz.

Mätningarna har gått till så att jag sökt från en relativt låg frekvens (runt 50-100 Hz) i steg om 0.1 till 1 Hz tills jag får påverkan (normalt avstörning) på kanterna/linjerna. Jag minskar då frekvensstegen tills jag hittar ett minimum. Efter det första minimumet söker jag vidare efter nästa. När jag ha frekvenserna för dessa, försöker jag matematiskt hitta en kvot mellan dessa. Tex om jag hittat 57.50 Hz och 44.80 Hz så blir kvoten 1.283 vilket är nära 9/7. jag provar då att leta runt $57.50 * 7 = 402.5$. När jag tror att jag hittat den slutgiltiga frekvensen så provar jag om linjen aktiveras av halva frekvensen.

Det är mycket viktigt att ha god upplösning på tongeneratorn, eftersom kanterna hos många nät (se Mätpunkter i fig. 2) kan flytta sig mer än 50 cm för 0.1 Hz förändring i frekvensen när man ligger nära en kraftig avstörningsfrekvens. Om kanterna ligger med 30 cm avstånd och en frekvensförändring leder till att de flyttas

utåt med 28 cm, kommer man att tolka det som de har flyttat sig INÅT med 2 cm. Så det gäller att inte ta för stora frekvenssteg.

Bandbredden vid avstörning verkar ligga runt en eller ett par hundradels Hz, detta märks framförallt då man ligger nära en av linjens avstörningsfrekvenser, bl.a. på att re-

forts nästa sida..

Gitter... forts.

aktionstiden kan vara mellan 15 och 30 sekunder. Detta gör att man kan mäta linjernas frekvens väldigt noggrant, bättre än en tusendels Hz borde vara möjligt med rätt tongenerator och rätt metodik.

Här ligger jag troligen inom ± 0.01 Hz Pulsfrekvens på linjer under 1000 Hz, annars är felet i storleksordningen 0.001%, dvs noggrannheten hos tongeneratoren.

På de linjer vars frekvenser ligger inom det hörbara området har jag

verifierat att linjen blir aktiverad av angiven grundton och avstörd av den dubbla frekvensen.

Angiven Slagfrekvens är den som kan användas för avstörning (*2). För aktivering av linjen använd halva den angivna frekvensen.

Rutnätets storlek är ej noga uppmätt, det är mer för att få en uppfattning av storleken. Där så har gått har jag även mätt upp avståndet mellan linjerna i höjdlid, det är det tredje värdet.

Aurapåverkan anges som negativ (-) då auran minskar om man står i en korspunkt och aktiverar linjen. Positiv (+) om auran ökar. Jag har ännu bara data för manlig påverkan.

Dessa nät/linjer är uppmätta mellan 97-02-01 och 97-05-25, position 59 grader 18 min nord, 18 grader 13 min ost.

Gitternät/ Linje	Slag- Frekvens (*2)	Rutnät Storlek (m)	Aurapåverkan (manlig)	Anm.
C100.6	402.66	4 x 4	-	Curry
H74.16	296.64		-	Hartmann
C8.395	33.58	4 x 4	-	#1
C53.59	214.38		+	
H[-20]20.53	82.13		-	
H[+10]25.57	102.30	2.1 x 2.5	+	
C5.485	21.94	3.1 x 3.1	-	
H[+15]291.1	1164.7	5.5 x 5.5	-	
C120.6	482.51	4 x 4	-	
C[-10]148.4	593.76	3 x 3	-	
H401.7	1607.13	1.5 x 1.7 x 2.0	-	
H210.3	841.47	3.4 x 3.7	+	
H407.7	1631.09	2.1 x 2.0	+	
H132.2	528.98	4.0 x 2.9	-	
H4860	19442.0	1.6 x 2.1	+	
H1205	4820.43	2.6 x 2.6	-	
H1522	6090.42	4.0 x 3.7	+	
H381.2	1524.80	2.6 x 3.0	+	
H1307	5229.97	5.2 x 4.0	+	
H680.9	2723.82	0.68 x 0.67 x 0.60	+	
H2493	9972.00	0.54 x 0.48 x 0.21	-	
H13754	55019.16	0.40 x 0.41 x 0.21	+	
H3523	14034.93	0.21 x 0.23 x 0.17	-	
H63767	255069.0	0.105 x 0.117 x 0.062	+	

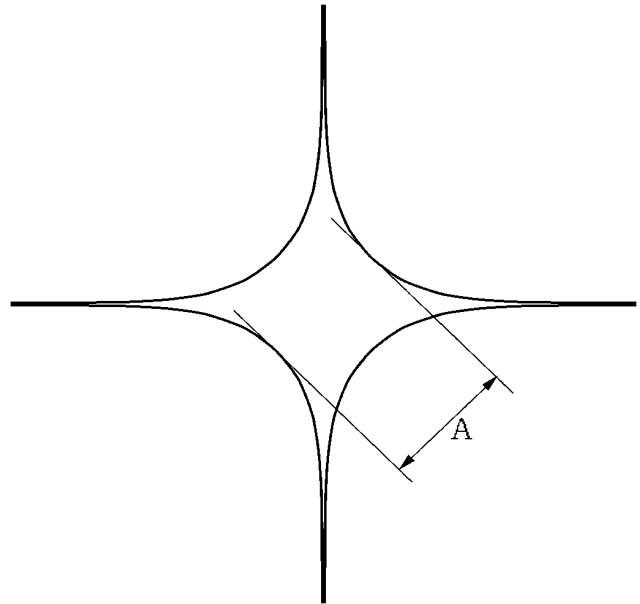
(#1 Går parallellt med Curry, men 2 meter längre söderut).

Gitter... forts.

Se fig.1 för en uppskattning av hur ytterkonturen ser ut för nätet H3523.

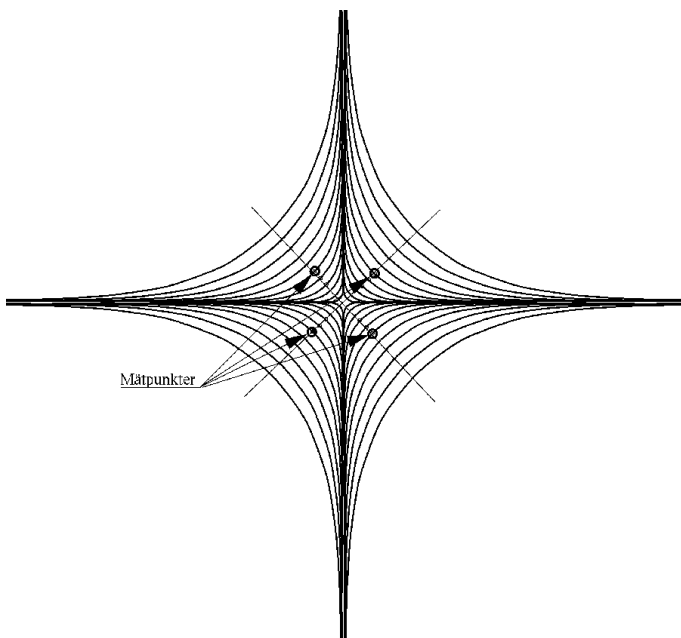
Fig.2 visar hur konturerna kan se ut om ovan och underliggande "stjärnor/spetsar" tas med. Där är även några av de mätpunkter jag brukar använda mig av inritade.

Fig.3 visar hur gitternätets rutnät kan byggas upp om man överlagrar ett flertal mönster enligt fig.2.

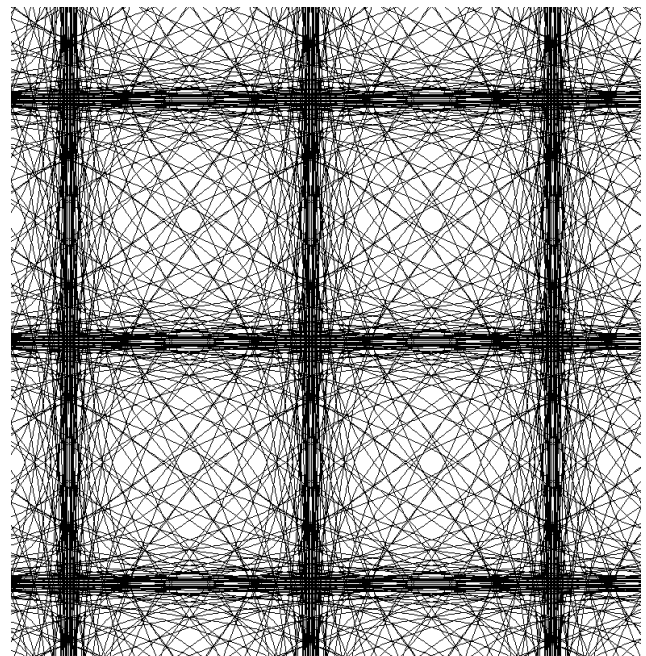
Fig. 1.

Uppskattad ytterkontur för nätet H3523. Måttet A är typiskt ca 10 gånger rutnätets dimensioner. Tex för nätet H2493 som har rutstorleken 54 x 48 cm är A uppmätt till 508 cm.

Fig. 2.

Tar man med ytterkonturerna för över och underliggande nät fås något som liknar detta. De mätpunkter jag brukar använda ligger på linjerna som är vridna 45 grader från rutnätets riktning. Några exempel är inritade.

Fig. 3.

Placerar man sedan ytterkonturerna i fig 2 i rader och kolumner får man detta mönster, nu framträder det klassiska rutnätet som karakteriserar gitternäten.

Frekvensernas dans

av Arne Groth

När man lyssnar till några lösryckta flöjttoner finns ingen rytm eller dans. Men tillsammans bildar de en känsla, en upplevelse, i samklang med den inre och yttre miljön. Då kan de enskilda tonerna upplevas som en smekning eller en spjutspets. Var därför försiktig med de stämningar du sprider i den mentala miljön.

Det har varit sed i slagrutesammanhang att betrakta de olika jordstrålningstyperna som enskilda, rena företeelser. Man är även överens om att de har en bestämd riktning, men som ibland kastar om enligt ett bestämt tidsmönster.

Däremot har inte diskussionerna om linjernas olika frekvenser kommit igång. Man är visserligen på sina håll, överens om att frekvenserna som manifesteras i koppartrådar av olika längder runt vänster handled, eller som en ring, hängande plant mot bröstet vid hjärtchakrat visar vilken jordstrålningstyp man har att göra med. I koppartråden svänger ett chakraflöde mellan trådändarna. Förklaringen till detta har jag tidigare lagt fram både skriftligen och muntligt inom förbundet. Flödet har alltid samma hastighet varför den "ohörbara svängningstonen" blir lägre ju längre tråden är och detta på ett regelmässigt sätt. Att metoden med koppararmbanden upplevs som avstörning endast av den som bär bandet diskuteras sällan, inte heller hur dessa

ringar skall placeras på golvet för att jämföras med tonerna, eller med ge allmän avstörning. (Avstörningslängderna är 13,7 cm för Currylinjer, 19,7 cm för Hartmannlinjer, 28,4 cm för jordström.)

Om en person lägger sig på rygg med ringen på hjärtchakrat sänds avstörningen även till dem som står runtomkring inom en radie på 5-7 meter. Ringen fungerar som både sändande och mottagande antenn bara då den är i vågrätt läge. Med ringen kan man

alltså avstöra ett litet område, antingen genom att lägga den på en s.k. avstörningspunkt som hör till naturens nätverk av chakralinjer, eller på en liggande människas hjärtchakra.

Man laborerar då med både jordstrålning och chakrastrålning. Dessa har det gemensamt att de kan identifieras med slagruta.

De matematiska reglerna för deras respektive frekvensserier och deras geometri är däremot helt olika. Mer om detta i min lilla skrift "Slagrutan avslöjar naturens matematiska hemligheter", Ekshärad 1998.

Om vi nu jämför frekvenserna hos jordstrålningen med toner och rytmer i musik så finner vi hur Curryfrekvensen, och högre, samt frekvenserna för Hartmann, vattenåddror, jordströmmar och jordpulser kan

jämföras med tonerna, eller med "ljusets alla nyanser", i den känsla som ligger bakom musiken.

Den lågfrekventa jordstrålningen motsvarar både i rytm och rytternas längd musikens grundrytm. De ger utrymme för egna rörelser inom varje rytm.

Curry- Hartmann- och jordströmmar i all ära, men kanske det onda och goda i dem emanerar från en övergripande idé?

Ni kan väl se framför er en flicka som dansar till några ljusa flöjttoner. Hennes kropp vaggar i en långsam grundfrekvens, medan armar, hu-

vud, ögon, händer och fingrar rör sig i något snabbare frekvenser så att dansens och musikens helhet ger uttryck för en helhet - en idé som på något sätt skall prägla den eller de som hamnat inom denna ljuva företeleses sfär (fält säger vi lite torrt).

Med detta vill jag antyda hur den högfrekventa jordstrålningen bildar helheter med den lågfrekventa. Dessa helheter förmedlar intryck till växter, djur och människor av sorg, dysterhet eller ger krampaktiga rörelser eller kroppslig missbildningar och förvridna sinnen. Självklart förekommer motsatsen som ger glädje, lekande, mjuka rörelser, vackra kroppar och friska sinnen.

I naturen träffar vi på hur sådana onda och goda helheter bildar i vir. Vissa områden tycks själva städa marken och gruppera växterna

forts. nästa sida..

Frekvensernas... forts.

vackert så att de framhäver varandra. En knöl över ett Currykors och nedfallna, döda trädgrenar bildar ett konstverk tillsammans med en uråldrig tall som inte låter sig nedslås av Curry- eller Hartmannlinjer eller andra strålningar. Med sin starka livsvilja och sina positiva egenskaper deltar denna tall i de influenser som formar reviret till en positiv helhet.

Kära/e slagrutegångare, gå ut och upptäck allt detta! Ni skall ytterligare tänka på:

- 1 Ett konstverk i naturen skapar inte sig själv på ett slumpartat sätt. Det ligger en idé, ett väsen med hög medvetandenivå bakom. I skog och berg är det så många komponenter som planmässigt måste lockas fram, vårdas och sammanföras för att det skall bli en, på alla nivåer, vacker och fungerande helhet.
- 2 Se efter hur de lågfrekventa linjerna utnyttjar de högfrekventa som en spalje, ett slags skydd för dem som är mindre stabila. Se hur det i denna trädgård av idéer, formade som fält, aurna kring enskilda växter, går samman i komplexa vävnader. De tröga materiella kropparna "faller in" i detta mönster.
- 3 Stör av Curry- Hartmannlinjer och jordströmmar m.fl. högfrekventa strålningar och raska sedan på att med slagrutorna studera de lågfrekventa formerna som nu under en begränsad tid ligger kvar. En sådan lågfrekvent linje, eller rest, känner man igen på att den blir mycket bredare när man undersöker den med slagruta och samtidigt har klockan på vänster handled i stället för på den högra

(eller i höger ficka).

I mitt kompendium finns en pendeltabell som visar var på pendeltråden man nyper till den med tumnageln och pekfingret. När man pendlar med den rätta längden rör sig pendeln i en rytm som motsvarar en frekvens i tabellen. När du sneglar på pendeln, och samtidigt går slagruta, fungerar den som ett ljud med motsvarande frekvens.

Arbetar man två och två, kan den ena hålla i pendeln framför slagrutegångaren. Om man gör det ensam använder man en enhandsslagruta och håller pendeln högt med den andra handen.

Steg för steg går man igenom pendelfrekvenserna tills man finner den som kraftigt försvagar slagrutetslaget över zonen.

4 Så småningom kommer ni att förstå hur de högfrekventa linjerna på ett positivt sätt samverkar med de lågfrekventa i ett begränsat område med ett mycket typiskt utseende. Utseendet på denna plats och vår egen reaktion inför den skvallrar om huruvida platsen är positiv eller negativ.

Områden kan vara utformade som stora "ormar" eller "drakar" eller vara mindre iögonenfallande. Vissa områden är alltför kraftigt negativa för att man skall kunna leva där med förnuftet och, på sikt, hälsan i behåll.

Det var väl närmast sådana platser som de gamla kineserna förbjöd medborgarna att bo på.

Enskilda människor, och grupper av människor, kan "så in" sina positiva eller negativa idéer i de högfrekventa linjerna. På detta sätt kan det bildas små områden som antingen är positiva, men sorgligt nog, alltför ofta negativa och så stabila att de blir till besvär för flera generationer av inflyttade människor.

De s.k. ley-linjerna - ofta breda som motorvägar - är knippen av huvudsakligen jordströmmar. De kan gå rakt fram över stora landområden. Troligen är de anlagda av människor.

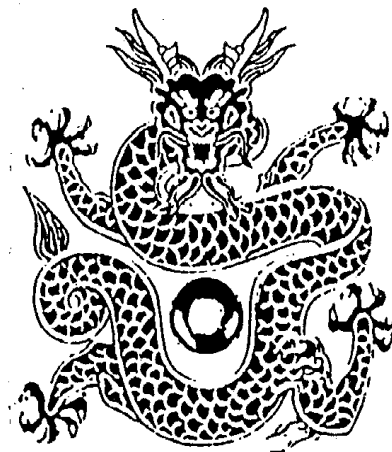
Åtminstone har de fått sin särpräglade struktur av lågfrekventa linjer som förenar de kultplatser, och senare kyrkor, som mycket mer än slumpmässigt ligger efter dessa linjer. Linjerna utgör en positiv och andlig miljö. Under tider av skiftande andlighet längs linjerna och

under tider av förfall kan man mycket väl tänka sig att miljön på platserna utefter linjerna försämrades.

I de mönster av radiella, ringformade och spiralformade jordströmmar som föreligger i de gamla gravhögarna uppträder kvinnliga och manliga (yin och yang) linjer parvis och i komplexa skärningsmönster.

Slutligen har vi i de gamla kyrkorna en kraftig manlig korspunkt vid altaret och en motsvarande kvinnlig korspunkt vid Kristusbilden.

Ekshärad oktober 1998

Egons Fond Regler

av styrelsen

Dessa regler är fastlagda av förbundets styrelse vid styrelsemöte 1998-10-17

§ 1 Egons fond består av medel avsedda för fämjande av forskning inom Svenska Slagruteförbundets (SSF) verksamhetsområde.

§ 2 Fonden tillföres medel dels genom bidrag från enskilda medlemmar i SSF, dels från SSF efter förslag av dess styrelse och godkännande av årsmöte.

§ 3 Beviljandet av forskningsbidrag ur fondens medel ankommer på tre fondförvaltare, vilka jämte en suppleant väljes av SSF årsmöte. Fondförvaltarna, varav en utses till

sammankallande, väljes för två år och suppleanten för ett år. Mandattiden räknas från och till respektive årsmöten.

§ 4 Medlem i SSF kan ansöka om forskningsbidrag från fonden. Forskningen skall ligga inom SSF verksamhetsområde.

Skriftlig ansökan i tre exemplar tillställs den sammankallande fondförvaltaren. Ansökan skall innehålla uppgifter om

- forskningens uppläggning och mål,
- vad anslaget skall användas till,
- storlek på önskat bidrag.

§ 5 Fondförvaltarna avgör i vilken utsträckning forskningsbidrag skall

beviljas sökanden. Beslutet skall undertecknas av de tre fondförvaltarna och kan ej överklagas. Det skall åtföljas av en kort motivering.

§ 6 Fondförvaltarna får varje år dela ut högst 50 % av fondens medel, som var inestående vid senaste årsmötet. En och samma medlem kan under ett och samma år beviljas högst 30 % av det för arbetsåret utdelningsbara beloppet.

§ 7 Beviljat forskningsbidrag med tillhörande motivation skall av fondförvaltarna publiceras i nästkommande nummer av medlemstidningen "Slagrutan" och forskningsresultaten skall av den sökande fortlöpande och slutligt redovisas i tidningen.

Egons Fondförvaltare

Rosa Bååth
Östra Hälltorp
640 25 Julita
tfn. 0150-930 78

Ylva Cronstedt
Ekhamra
1680 50 Ekshärad
tfn 0563 - 302 02

Henrik Hammargren
Stenbergsvägen 2 C
752 41 Uppsala
tfn 018 - 53 14 47

Reds Hörna

av Henrik Söderlund

I det här numret av Slagrutan finner vi några intressanta debattämnen. Jag tänker närmast på P-O Quist artikel: "Jordstrålning - bluff eller bara båg?" där det nödvändiga ifrågasättandet kommer fram i all sin prakt. Man kan kanske fråga om värdet att ta med en sådan artikel när den dessutom är så lång men jag tycker nog att den har en del poänger. Möjligen uppblandat med några missförstånd - som jag tolkar det -

men den ger ändå en tydlig bild av vad den etablerade vetenskapen har att säga om de fenomen som vi dagligen försöker utforska med hjälp av pekare och pendlar. Ett visst mått av självkritik är alltid bra - dessutom tvingar den oss att slipa våra argument. Ett vackert och tydligt exempel på det är Arne Groths artikel "Frekvensernas dans" där han med hjälp av liknelser och bilder får fram en förstaelig och mycket talande bild

av fenomenet. Det handlar med andra ord om språk och kommunikation. Kort sagt att nå ut. Att ägna sig åt slagruteri är ju lite mer än att springa runt på kriga åkrar med pekarna i hand... om du inte kan förklara *vad, hur* eller *varför* du gör det blir du ändå bara till slut betraktad som lerig idiot. Bli inte det!

/Red

SSF höstmöte i Stockholm 1998

av Sven Lind

SSSF höstmöte i Stockholm
Sägde rum i ett annex till
Hågelby mangårdsbyggnad,
som telefonkungen L.M. Eriksson på sin tid hade anlagt utanför Tumba.

Datum för träffen hade valts till helgen 4 - 6 september därför att just den helgen inträffade fullmåne på söndagen kl 13.21. Månen låg då under horisonten och kunde därför inte ses från Stockholm. Men vi fick förlita oss på att astronomerna hade räknat rätt. Under en något längre tid än vad fullmånen varade gick månen in i jordskuggan.

Med andra ord inträffade månförmörkelse samtidigt, vilket inte sker varje gång det blir fullmåne. Alla tre himlakropparna solen, jorden och månen låg därför på rät linje.

Det är en del fenomen här på jorden som följer månens faser

- Vi har det dagliga flod- och ebbfenomenet där havet stiger och sjunker i takt med månens rörelser kring jordklotet.

- Men vi har också en fullt märkbar effekt på land, där själva jordskorpan höjer och sänker sig i takt med månen. På det sättet byggs det upp spänningar i jordskorpan.

- Det har konstaterats att vissa typer av jordstrålning är beroende av månens faser och varierar i takt med dessa.

Vårt intresse i fullmånen låg nu i frågan om den skulle innebära någon

förändring i jordstrålemönstren som vi kunde mäta med våra slagrutor. Vi förberedde oss genom att dagen före mäta upp Curry- och Hartmannlinjer mm i ett stort omöblerat rum på andra våningen över vår lokal. Vi var flera stycken slagrutemänniskor som mätte och klistrade tejprensor på golvet. Och när tidpunkten för fullmånen närmade sig, började vi mäta på nytt, och fann då framför allt att Curry-mönstret tycktes förändra sig, vilket började märkas redan bortåt en timma före klockslaget.

När klockan var full, var också inverkan som störst. Den började klinga av ganska omedelbart efteråt och var i stort sett uttraderad efter ytterligare någon timma. Vad blev det då för resultat?

När vi sammanställde våra mätningar fick vi inget entydigt svar. Det hade ju varit skönt, men så är det. Vi uppfattar saker och ting olika, är olika känsliga och har olika referensramar.

Sammantaget kan dock konstateras att Curry breddades för de flesta, men gick ihop eller försvann för en del.

Bibehöll sin flödesriktning för de flesta men bytte riktning för någon, låg kvar på sin plats för de flesta men flyttade sig en aning för några jordströmslinjer breddades för alla som mätte sexkantlinjer.

Hartmann tycktes ganska opåverkad

i bredd, men flyttade sig i sidled några dm. för de flesta.

I ett försök att avgöra om den uppmätta breddökningen berodde på vår ökade känslighet eller på en faktisk intensitetsökning hos linjerna, försökte vi oss på att mäta Curryintensiteten i förhållande till hur den var dagen före. Tyvärr fick vi inte ihop så många mätvärden, men de som mätte

rapporterade att intensiteten ökade med en faktor mellan 2 och 4,5 ggr. Om vår känslighet eller mottaglighet dessutom blev större saknade vi möjligheter att avgöra.

Jag hade dessutom bett en grupp deltagare att gå ut och leta rätt på en myrstack för att se om myrorna skulle bry sig om fullmånen. Rapporten från myrgruppen berättade att myrorna överlag var ganska passiva, men att de just kring fullmånen verkade allmänt förvirrade. Somliga började till och med dra fram myräggar ur stacken, för att när fullmånen var över åter bära ner dem.

Under helgen bjöds också tillfälle till att framställa och mäta PSI-spår under ledning av Jens Tellefsen. Övningarna var omtyckta, men jag var upptagen med månmätningarna och kunde därför inte vara med på dessa övningar.

Forskning om slagrutan

av Leif Engh

I sin doktorsavhandling 1981 om karstområdet vid Lumme-lunds bruk på Gotland om grottbildningar och underjordiskt vatten nämner Leif Engh slagrutemetoden som en möjlighet att påvisa underjordiska vattenkanaler.

Detta väckte en viss uppmärksamhet i massmedia med resultatet att han fick kontakt med cirka 85 personer som sade sig kunna gå med slagruta. Av dessa var 54 villiga att låta sig testas. De 30 första, som anmälde sitt intresse, valdes ut. Det var 14 kvinnor och 16 män i åldrarna 25-75 år. Försöken utfördes på Gotland under tiden 17-24/6 1982.

I ett av försöken fann 17 av 29 försökspersoner såväl läge som riktning av en vattenförande kanal som tidigare påvisats med georadar. Resultatet ger en mycket stark indikation på att grunt liggande karstvattnenkanaler kan utpekade av rutgångare. Det blev samma resultat när försökspersonerna genomförde uppgiften med förbundna ögon.

Ett annat försök gav starka indikationer på att även djupt liggande karstvattnenkanaler (19 meter) kan utpekade av rutgångare.

I båda dessa test arbetade rutgångarna fritt efter eget tycke över stora ytor. I några försök åtföljdes de av en protokollförande försöksledare, vilket upplevdes som en stressfaktor. I ett försök kunde en grupp rutgångare entydigt påvisa underjordiska karstvattnenkanaler i sex test av sju. Chansen att detta berodde på slumpen var mindre än en på 50 vid två av försöken och mindre än en på 100 vid två andra försök. Vid två yt-

terligare försök var slumpens chans ännu mindre, eftersom försökspersonerna förutom läge även angav riktning. I sex försök var det en genomsnittlig träffsäkerhet på 35-40 %.

Slagrutereaktionen är en spontan och omedveten reaktion i människokroppen, skriver Leif Engh. Den ger sig till känna som små och för det mesta omärkliga muskelrörelser men kan göras synlig med hjälp av ett föremål som rutgångaren håller i händerna. Föremålet kan vara en träklyka, som hålls i ett instabilt läge, ur vilket det rubbas av de omedvetna muskelrörelserna. Oftast märker inte rutgångaren muskelrörelserna, utan upplever att slagrutan, eller pekaren, rör sig av egen kraft. Detta kan vara en orsak till att rutgångeri ibland har betecknats som magi och vidskepelse.

Slagrutereaktionen får idag anses vara en bevisad fysisk realitet, men vad som utlöser den är fortfarande höljt i dunkel, enligt Leif Engh, som berättar att det länge saknades objektiva bevis för slagrutan. Det var först i början av 1960-talet som konkreta bevis lades fram som resultat av laborieförsök, där rutgångare utsattes för förändringar i omgivande magnetfält. Detta har sedan bekräftats genom upprepade test både i fält och laboratorier. Som ett exempel kan nämnas ett test med 14 rutgångare i ett magnetiskt avskärmat rum, där ett artificiellt magnetfält slogs på och av med hjälp av en slumptalsgenerator. Där erhöles 95 % träffar vid 694 för-

sök. Slumpen borde ha gett mindre än 1 % träffar.

Vid ett test 1970 använde Z. V. Harvalick 300 försökspersoner; 80 % av dem fick utslag i en artificiell magnetiskt avvikande zon. 2) Ännu starkare resultat erhöles vid Utah State University, där 149 av 150 slumpvis utvalda personer fick utslag.

I Sverige används mest en Y-formad klyka av trä. Klykan, som kallas slagruta, hålls i skänklarna, och händerna vrids så att instrumentet kommer i ett spänt, instabilt läge. Reaktionen består i att klykan slår nedåt (eller uppåt, men det är mindre vanligt).

I USA och på kontinenten anses klykan vara ett förlegat, alltför grovt instrument. I stället brukar man vid markundersökningar använda två L-formade metalltrådar, vars längsta delar i "neutralläge" pekar parallellt rakt fram från händerna. Vid utslag vrider de sig i sidled.

Andra instrument som används är pendel, raka spröt av olika material, spiralfjädrar och metallbågar. Instrumenten utgör enbart en förlängning av armarna, och utslagen är resultat av små omedvetna muskelreaktioner i kroppen. Detta är konstaterat vid magnetfältsförsök i laboratorier.

De mest känsliga personerna använder inga instrument. Slagrutereaktionen ger sig då till känna som skakningar i armar och/eller händer, en "stickande" känsla i kroppen

forts nästa sida..

Forskning om... forts.

köldrysningar med "gåshud" och hårresning, främst på armarna, eller på annat sätt som har med muskelsammandragningar att göra.

Varifrån i kroppen, och hur, styrs dessa muskelsammandragningar? Försök indikerar att det i människokroppen finns två receptorer som är känsliga för förändringar i magnetfält, en i trakten av tallkörteln i hjärnan, och en i närheten av njurarna. 1980 rapporterade Presti och Prettigrew att det i muskulatur och hjärnvävnad, hos åtta djurarter med god förmåga att orientera sig, har påträffats kristaller av magnetit. Detta har sammankopplats med det samband mellan magnetfält och slagrutereaktion, som har påvisats, samt med Bakers resultat från 1981 att människor tycks kunna orientera sig med hjälp av jordens magnetfält.

För närvarande finns inga konkreta bevis för hur eller varför slagrutereaktionen utlöses i kroppen. Det enda som är klarlagt är att förändringar i storleken 5 - 10.000 gamma av magnetfält i laboratoriemiljö kan ge upphov till slagrutereaktion. Men detta

skall inte tolkas så att alla reaktioner är orsakade av styrkeförändringar i magnetfält. Fältförsök visar att de flesta utslagen inte tycks ha något samband med magnetiska anomalier.

I slutet av 1920-talet och början av 1930-talet var debatten om olika förklarande hypoteser intensiv. Frågan var om slagrutereaktionen var av psykologisk, fysiologisk eller rent fysisk natur. Teoretiserandet är likartat idag. Om förklaringen är fysisk, kan det vara så att människokroppen är känslig för förändringar i magnetfält eller att kroppen reagerar på hittills okända vågfunktioner.

Är förklaringen psykologisk, kan det röra sig om självsuggestion, omedvetna signaler till muskulaturen. En möjlig parapsykologisk förklaring innebär utomsinnlig varseblivning (ESP).

Leif Engh skriver att map dowsing - man för en slagruta över en karta - idag är en vitt utbredd metod. Han har inte i någon vetenskapligt accepterad tidskrift påträffat någon redogörelse för vattenledning med hjälp av map dowsing, men han nämner att

metoden rönt uppmärksamhet inom arkeologin. En sammanställning finns i boken "Psychic Archeology" av arkeologen Jeffrey Goodman. Där refereras åtskilliga vetenskapliga artiklar om grävningar som väglett av map dowsing. Goodman redovisar resultat från egna grävningar som bevis på metodens tillförlitlighet. Vare sig det gäller arkeologiska artefakter eller vatten är metoden av sådant slag att den måste hänföras till området utomsinnlig varseblivning, och därmed faller den inom parapsykologin. Vissa forskare anser att hela slagrutefenomenet är av parapsykologisk art.

Som en följd av undersökningen på Gotland bildades Svenska Slagruta Förbundet, som idag har över 800 medlemmar.

Artikeln hämtat från internet:
(<http://www.sokaren.se/INDEX50.HTML>)

Källa:

Detektering av underjordiska vattendrag - test av tre geofysiska metoder (slingram, VLF, georadar) samt biofysisk metod (slagruta) av Leif Engh, Lunds Universitets Naturgeografiska Institution, Lund 1983.

En liten bokrecension

av Tage Sjöö

Sällskapet för Parapsykologisk Forskning har i år publicerat en bok i samband med sitt 60-årsjubileum. Redaktör är Nils-Olof Jakobsson.

Den ger en populär översikt över vad parapsykologi är, aktuell forskning, och studier av spontana upplevelser.

Boken upptar forskning vid svenska universitet och fältforskning under rubriken: "Med slagruta längs PSI-spåret" Ett kapitel som handlar om Göte Andersson och experimenten med psi-spåret. Med underrubriken: "praktisk användning", finns även undertecknad medtagen med berättel-

sen om ett upphittat örnhänge. Här finns också ett intressant kapitel om Uri Gellers hela verksamhet.

Boken är utgiven av Stiftelsen John Björkhems Minnesfond och är häftad med 100 sidor.

Kan beställas på pg. 700910-3. Pris 115 kr. (portofritt).

Jordstrålning - bluff eller bara båg?

av Per-Ola Quist

På senare tid har en ny "vetenskap" dykt upp i den svenska dags- och veckopressen - så kallad jordstrålning.

Jordstrålningens anhängare vill gesken av att den etablerade medicinen och naturvetenskapen, till exempel forskare och läkare vid universiteten, förringar och förlöjliga jordstrålningen och dess anhängare. Men det är fel, snarare är det så att alla framlagda bevis för jordstrålningen kan förklaras med den naturvetenskapliga och medicinska kunskap som varit känd sen 1800-talet, därför finns det inga bevis för jordstrålningens existens. Snarare är det så att man kan bevisa att den så kallade jordstrålningen inte har någon som helst effekt på levande system, och att den därför inte finns.

Det innebär att jordstrålning är ett sätt att lura vanligt folk. Det betyder att du bör kontakta en läkare, och inte en jordstrålningsexpert, om du har oturen att drabbas av cancer eller någon annan allvarlig sjukdom. Och det finns ingen mening med att slösa bort dina pengar på meningslösa åtgärder.

Finns jordstrålning? Svar: Nej!

Den första frågan man ställer sig är naturligtvis om så kallad jordstrålning finns. Många slagrutemän och andra hävdar det. De hävdar också att anledningen till att vetenskapsmän inte kan detektera jordstrålningen är att inget känt instrument kan detektera jordstrålningen, utan endast biologiska system som djur och växter. Men det är lätt att ändå bevisa att jordstrålning inte finns, åtminstone inte i den formen som anhängarna menar.

Det är ingen konst att böja ner en rakt utsträckt arm på någon annan - oavsett var och hur man står. (*ang. muskeltest Reds.anm*)

Det beror på att armen är lång och muskulaturen är inte särskilt stark. Prova till exempel att lyfta en påse med 5 liter mjölk på rak arm så som bilden visar. Det är nästan omöjligt, trots att påsen bara väger omkring 5 kg!

Om någon försöker bevisa att jordstrålning försvagar dig, genom att använda det här tricket, så bevisar den personen egentligen bara att han eller hon försöker lura dig!

Den så kallade jordstrålningens påverkan på människor har undersökts av två slagrutemän och en forskare (Jacob Eberhardt) vid Institutionen för radiofysik vid Lunds Universitet, och resultaten redovisas i till exempel Forskning och Framsteg (nr 3, s 6, 1998). Man kom fram till att även i de punkter där jordstrålningen skulle vara som starkast, så hade den ingen som helst påverkan på de reaktionstiden hos de test-personer man undersökte. Experimentets uppläggning var sådan att de effekter som förutspåts av slagrutemännen skulle ha kunna mätts upp om de hade funnits.

Jordstrålningens effekt på växter påstås vara att de växer sämre där jordstrålningen är intensiv, i så kallade Curry-kryss. Sen tidigare vet man att i miljöer där livsbetingelserna för växter är dåliga, kommer ytterligare en belastning på organismen att försvaga den så pass att den dör ut. Det betyder att i karga miljöer, till exempel de svenska fjällen, så skulle växtligheten förändras på de ställen där jordstrålningen är intensiv. Efter-

som jordstrålningens anhängare påstår att de så kallade Currykryssen är jämnt fördelade i ett finmaskigt rutmönster över hela jordklotet, så betyder det att vi borde se ett rutmönster med förändrad eller försvagad växtlighet i de svenska fjällen - men det gör man inte! Alltså, den så kallade jordstrålningen har ingen påverkan på växter heller!

Eftersom jordstrålningens anhängare menar att jordstrålning bara påverkar biologiska organismer (djur och växter), och eftersom dessa uppenbarligen inte påverkas, så hamnar vi alltså i den slutsatsen att jordstrålning inte finns.

Tyvär så finns det många människor som inte bryr sig om dessa enkla experiment och resonemang, utan fortsätter att hävda att så kallad jordstrålning finns. Till exempel framläggs en massa andra "bevis". Om du fortsätter att läsa, så kommer jag att ta upp en del av dessa "bevis", och förklara dem på ett enkelt sätt och visa att jordstrålningens anhängare antingen har en religiös inställning till jordstrålning eller är ute efter dina pengar. I vilket fall, de försöker lura dig!

Ur vetenskaplig synpunkt finns det alltså inga bevis på att det finns så kallad jordstrålning, utan vi måste betrakta alla nuvarande teorier om jordstrålning som lösa spekulationer fullt i klass med spöken, gastar och troll.

Ett exempel från tidningen Svensk Jakt

Hur skall man kunna avgöra om ett nytt fenomen, som jordstrålning, är vetenskapligt förankrat eller bara
forts nästa sida..

Jordstrålning bluff... forts.

är lösa spekulationer som försöker dölja sig i vetenskapens dräkt?

Det kan verka omöjligt om man inte är expert, men det är faktiskt enklare än du kan tro. I den månatliga tidningen Svensk Jakt, nummer 4, 1997 finns en artikel om jordstrålning, som jag tänkte använda för att visa hur man bär sig åt. Artikeln är skriven av journalisten Johan Lewenhaupt, och det är ingen tvekan om att han blivit grundlurad av Anders von Stockenström och Thord Neumüller - de jordstrålningsanhängare Johan intervjuat. Det betyder inte att Johan Lewenhaupt, som är en kunnig journalist när det gäller djur och natur, är dum i huvudet. Snarare bevisar det vilka försåtliga metoder dessa bluffmakare använder sig av.

Bluffmakare i farten!

Ett typiskt tecken på att en bluffmakare är i farten är att man inte försöker förklara ett fenomen med vad man redan vet - till exempel elektricitet, magnetism, eller tyngdlagen. Istället så använder man till synes enkla förklaringar med sin nya teori - i vårt fall jordstrålning. När vi läser Johan Lewenhaupts artikel om "jordstrålning", finns inga jämförelser med andra tänkbara orsaker till de observationer man gjort. Snarare är det så att "jordstrålning" verkar förklara det mesta och man blir förvånad av att det är först nu som någon kommit att tänka på "jordstrålning". Detta är typiskt kännetecken på obevisade spekulationer. Problemet med Johan Lewenhaupts artikel är alltså att det inte på något ställe framförs bevis på att "jordstrålning" existerar. För att bevisa att "jordstrålning" existerar krävs nämligen att den kan förklara fenomen eller observationer som etablerad (det vill säga bevisad)

vetenskap inte kan förklara. Sist i den här artikeln skall jag ge ett exempel på hur man borde agera för att bevisa en ny naturkraft. I Johans artikel kan alla exempel förklaras med känd naturvetenskaplig och medicinsk kunskap. Nedan tänkte jag ge alternativa förklaringar.

Försvagningsfenomenet - ett gammalt pojkrick!

Det vanligaste tricket man får se och läsa om när det gäller jordstrålning är försvagningsfenomenet. Det vill säga, om vi råkar ställa oss i ett så kallat "Currykryss", så blir vi så försvagade att vem som helst kan böja ner vår utsträckta arm - hur mycket vi än kämpar emot. Om vi upprepar experimentet utanför ett Currykryss så orkar vi hålla emot. Stackars Johan och många andra övertygas om jordstrålningens existens på just detta försåtliga sätt.

Man frågar sig varför Johan inte blev försvagad i alla muskler i hela kroppen och ramlade ihop som ett korthus? Kan den koncentrerade jordstrålningen i Currykryssen försvaga muskulaturen eller nerverna så allvarligt i ena armen, så borde ju hela kroppen påverka sig av "jordstrålningen". Alltså, i ett Currykryss borde Johan knappast klara av att stå upp, och hans hjärta borde få problem med att pumpa upp blod till hjärnan.

Förklaringen är löjligt enkel. Om du sträcker ut din arm raklång och försöker hålla den vågrät, så orkar du (eller någon annan) inte hålla emot när jag pressar din arm neråt - pröva själv! Men, om jag vill luras kan jag låtsas att jag tar i med stor kraft men egentligen bara ta i lite grand - och du tror att du kan hålla emot. Om vi

flyttar oss några meter och upprepar experimentet i ett Currykryss, så är det lika enkelt att pressa ner din arm - och du tror att du försvagats. Men egentligen är det bara jag som tar i lite mer.

För harar är det tvärtom, de blir enligt Johans artikel uppladdade i ett Currykryss - hur nu det kan komma sig? Nå, Johan skall inte vara ledsen att han blev lurad av två bluffmakare, enligt artikeln har de lurat tre karateexperter också. Och själv har jag hört talas om urstarka brottare, som inte haft en chans att hålla emot när en gammal gubbe pressat på deras utsträckta arm i ett Currykryss.

Små träd har dåliga anlag eller växer i dålig jord!

Det är inte bara människor som försvagas i Currykryss, även växter får vi veta i Johans artikel. Detta "bevisas" av en lind i en 80-årig lind allé. Den linden påstås växa i ett Currykryss och växer därför dåligt, trots att den till synes växer i precis samma miljö som alla de välvuxna lindarna i allén. Problemet med det här "beviset" är vi vet att träd är olika stora. Till exempel därför att de har olika arvsanlag. Det finns bra och dåligt frö så att säga. Det här ser vi överallt, till exempel finns det stora och små vuxna människor (och vi står ju inte och växer på ett och samma ställe i hela livet). Det vill säga, ett litet träd i en samling stora träd bevisar inte jordstrålningen.

Det kan även vara så att jorden är dålig. Att det finns bra och dålig åkermark, kan inte vara en överraskning för någon bonde. Om den goda åkermarken har det ju trätats i sekler.

forts nästa sida..

Jordstrålning bluff... forts.

Enligt teorin om jordstrålning, så är Currykryssen placerade i hörnen av osynliga rutor som är ca 4x4 meter i sida - över hela jordklotet. Det betyder att om vi antar att växtligheten är försvagad i alla Currykryss, så borde vi se ett tydligt mönster (cirka 4x4 meter stora rutor) med prickvis dålig växtlighet över stora delar av jordklotet. Speciellt tydligt borde det här mönstret vara där vi har ogynnsamma betingelser för växter - till exempel i den karga miljön i våra fjäll, i Sibirien, och på torra savannerna i Afrika. Men ett sådant rutmönster av Currykryss har varken du eller jag eller någon annan observerat. Slutsatsen är alltså att det är arvsanlagen och jordens kvalitet som gör att lindarna i Johans artikel är olika stora och inte jordstrålningen.

Om det var så att växtligheten försvagades i alla Currykryss så skulle vi se ett tydligt rutmönster, med ca 4x4 meters rutor, i den karga växtligheten. Som alla fjällbesökare vet, kan man inte se ett sådant rutmönster i de svenska fjällen. Inte heller kan man se det på andra ställen där de naturliga betingelserna för växtlighet är dåliga. Det bevisar att jordstrålning, om den hade funnits, inte påverkar levande organismer som lavar, gräs och andra växter.

Currykryss och Hartmannlinjer - moderna fantasier!

I Johans artikel får vi också veta att till och med byggnader, som soldattorp och kyrkor, är orienterade och utplacerade efter Currylinjer och Hartmannlinjer. Nå, detta är kanske inte så konstigt om vi tänker efter. För det första, om man lägger ut ett rutnät i öst-västlig riktning med 1.5x1.5 meters rutor (som bildar de så kallade Hartmannlinjerna) och därpå ett annat rutnät i nordost-

sydvästlig riktning med 4x4 meters rutor (de så kallade Currylinjerna), så är ju hela jordens yta täckt av två finmaskiga nät och varenda plätt är i närheten av ett "kryss" i något av rutnäten.

Man förstår då att med två så finmaskiga rutnät, som dessutom är vridna 45 grader relativt varandra, så är det inte särskilt märkvärdigt om man av en händelse råkar gå längs en linje mellan Currykryssen eller längs en Hartmannlinje. Men det är inget som oroar jordstrålningsprofeterna, för de har nämligen funnit att djuren i skogen ofta går längs dessa linjer. För en vettig människa är det inte särskilt märkligt - enligt jordstrålningsprofeterna finns det ju Currylinjer och Hartmannlinjer överallt. Det vill säga, hur f-n man än går i skogen så trampar man längs Currylinjer eller Hartmannlinjer - om de nu hade funnits!

Jordstrålningsprofeterna vill också påskina att kyrkor och soldattorp ofta är placerade i närheten av ett "kryss" och längs en "linje". Med tanke på hur tätt det är mellan "kryssen", så vore det märkligt om inte minst ett tiotal "kryss" och "linjer" passerar genom varje kåk i Sverige. Och att, som jordstrålningsprofeterna, påstå att kyrkor är placerade längs Hartmannlinjerna är ju löjeväckande: som de flesta vet är kyrkor placerade så att altaret är riktat mot öster (av religiösa skäl), d v s kyrkor är alltid riktade i öst-västlig riktning precis som Hartmannlinjerna påstås vara.

Som många säkert vet är soldattorp, och andra gamla hus, ofta placerade söder om en skog eller kulle för att skydda mot nordanvinden. Dessutom är de placerade så att man skall ta vara på solvärmen. Detta innebär i

praktiken att huset ofta hamnar längs vädersträcken. Slutsatsen är alltså att gamla byggnader är placerade på grund av religiösa eller praktiska skäl och inte på grund av jordstrålningens "linjer" och "kryss".

(Nedanstående text avser bild på Curry- & Hartmannnät. Reds. anm.)
Som du ser är hela jordens yta då täckt av ett finmaskigt nät med "kors" och "linjer" i alla möjliga riktningar. Det betyder att det inte är så märkligt om du eller ett djur råkar följa en av alla dessa "linjer" - de finns ju överallt. Snarare är det en bedrift att inte trampa längs en sådan "linje".

Och att väggarna på hus skulle vara orienterade efter linjerna, är väl inte heller så märkligt - linjerna spretar på alla håll.

Inga bevis - det blev en fis!

Det är värt att notera att det alltså inte finns några som helst bevis på att Currykryss, Hartmannlinjer och liknande finns. Visserligen har de förslagits i några böcker från 50- och 60-talet, men man har aldrig kunnat bevisa deras existens - precis som med spökena och vampyrerna alltså! Att docenten Nils-Axel Mörner, vid Stockholms Universitet, inte överväger så här enkla förklaringar är en skandal som borde få Mörner att sadla om.

Till råga på allt så menar Mörner att till exempel fåglar använder "linjerna" för att hitta till holken. Man undrar varför de inte använder sina välutvecklade syn-, lukt- och hörselsinnen. Kan du och jag hitta hem med bara synsinnets till hjälp, så kan nog en fågel hitta sin holk utan hjälp av jordstrålning. Det är värt att notera att Mörner gör generalfelet som du skall vara observant

forts nästa sida..

Jordstrålning bluff... forts.

på - han säger att så är det, och därmed basta. Hade Mörner varit ärlig hade han fortsatt och sagt att fåglarna också kan hitta sina bon med till exempel synen, hörseln och lukten. Och sen hade han fortsatt och sagt att han utfört experiment på fåglar utrustade med bomullstussar i näsan och öronen, och med skydd över ögonen - och att trots detta så hittade fåglarna hem. Men de experimenten gör inte Mörner - för om han gjorde dem så skulle de bevisa att jordstrålningen INTE finns.

Vetenskapen har gjort det bra för oss!

Slutligen, är det så himla allvarligt om folk inbillas att tro på jordstrålningens obevisade krafter? Ja, det är det verkligen! Det moderna samhälle vi lever i idag är till stora delar en följd av en praxis som återinfördes av italieneren Galileo Galilei på 1600-talet. Vad Galilei tillförde sitt samhälle var att en vetenskaplig teori inte är vitten värd om den inte kan förklara något som man observerar.

Under de ca 1500 år som var före Galilei's tid, kunde teori och praktik skilja sig åt utan att det ansågs märkligt. Då var det huvudsakligen kyrkans män som bestämde hur världen fungerade, och de flesta människor levde i armod under mer eller mindre tyranniska herrar. Mest berömt är väl den dåtida diskussionen om vad som var universums centrum. Enligt kyrkans män var det jorden, medan Galilei menade att jorden snurrade runt solen. För att inte mista sitt liv var Galilei tvungen att offentligt avsvära sig sin åsikt. Mer än 300 år senare erkände påven att kyrkan begått ett misstag! Sen Galilei's tid har alltså vetenskapen arbetat enligt hans praxis.

Detta har som sideeffekt haft den industriella revolutionen och det välstånd vi idag lever i. Att lämna en så framgångsrik praxis är, som var och en förstår, ren och skär idioti. Tyvärr är det så att en del journalister, till exempel Johan Lewenhaupt, inte inser vad de bereder mark för när de skriver okritiska artiklar om obevisade spekulationer - som jordstrålning.

Jordstrålning är både bluff och båg!

Så, om du skulle ha otur att drabbas av en allvarlig sjukdom - gå till en läkare utbildad efter en framgångsrik metod och undvik kvacksalvare som jordstrålningsprofeterna och deras kompisar.

Ett tanke-experiment

Hur skall man då göra om man tror sig ha funnit en ny naturkraft? Det finns idag redan flera naturfenomen som vi människor lärt oss hur de fungerar. Vi har gett dem namn också, till exempel gravitation, elektricitet, och magnetism. Och vi har gjort modeller av dem, så att vi kan förutsäga vad som skall hända i olika situationer. Det är så naturvetenskap fungerar: man försöker göra modeller av naturen, för att förstå hur den fungerar.

Låt oss göra ett tanke experiment där vi antar att vi inte kände till de elektriska krafternas existens.

En dag får vi för oss att vi skall hänga upp två pingisbollar, sidan om varandra, i var sin tunn lina och sen gnida bollarna med ett kattskinn. Till vår stora förvåning hänger inte bollarna rakt ner längre, utan lite snett ut från varandra. Vad kan detta vara?

Vi fortsätter och gör en massa nya experiment och vi får liknande resultat hela tiden. Vi börjar misstänka att

vi kanske har funnit en ny, okänd naturkraft. Hoppet stiger inom oss, lyckas vi med detta blir vi världsberömda, vi får garanterat Nobelpris, och dessutom enorma finansiella resurser för vår forskning i framtiden. För en vetenskapsman är detta himmelriket, och vi står nu vid pärleporten.

Vi väljer att kalla det nya fenomenet elektricitet, och vi måste nu bevisa att det finns en elektrisk kraft. Det betyder att vi måste bevisa att våra märkliga resultat inte beror på gravitation, magnetism, vår egen önskan att få Nobel pris, dåligt genomförda experiment, eller något annat.

Hur gör vi det då? Jo, vi måste göra många olika experiment, som vart och ett utesluter ALLA andra tänkbara orsaker till att de två elektriskt laddade pingisbollarna påverkar varandra. Detta är ett jättejobb som tar stora resurser i anspråk. Det verkar omöjligt, men vi åker på vetenskapliga konferenser och berättar om våra experiment och resultat. De flesta av våra kollegor kritiserar oss och skakar på huvudet i början.

Men vi tar till oss kritiken, gör nya experiment där vi ändrar den elektriska laddningen på bollarna, stoppar ner dem i olika material, ändrar temperaturen, osv och bevisar att vi faktiskt har rätt. En vetenskaplig diskussion har nu börjat. Det finns de som tror på elektriciteten och det finns de som inte gör det. De som inte tror, försöker hela tiden motbevisa och finna fel i våra experiment. De som tror att vi har rätt, börjar göra egna experiment och med tiden utkristalleras en

forts nästa sida..

Jordstrålning bluff... forts.

massa rätt utförda experiment, som tillsammans bevisar att det finns en elektrisk kraft och också vilka egenskaper den har.

Vi har till slut kunnat utesluta alla andra kända naturfenomen, och nu kan vi säga att vi har funnit en ny typ av kraft i naturen - den elektriska kraften. Det är på det viset man har

gjort när man visat att det finns naturfenomen som vi kallar gravitation, magnetism, elektricitet, ljus, elektroner, arvsanlag, osv.

Problemet med "bevisen" för så kallad jordstrålning är alltså att de kan förklaras på annat sätt. Om man då ändå tror att det finns jordstrålning, så måste man göra experiment där

man kan utesluta alla andra möjliga förklaringar. Det finns det ingen som gjort.

P-O Quist 98-04-27

Fysikalisk Kemi, Umeå Universitet

<http://www.chem.umu.se/~poq/jord.html>

Sexkantsfönster

av Rolf Kjellström

Jag har nu jobbat med jordstrålning i två år och har gläntat på dörren till en annan värld.

Det är en mycket förbryllande värld som lämnar många frågor obesvarade men även ger svar på företeelser som man förut undrat över. När man talar om trollen står de i dörren PSI-spåret t.ex.

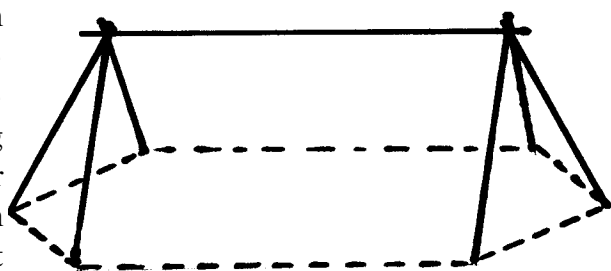
Sexkant-fönstret kom jag i kontakt med på årsmötet 98 på Sättra Brunn där någon visade ett fönster med

väggar och dörrar och allt ihop. Mycket förbryllande!! Vad är detta?? Senare letade jag själv efter sexkantfönster och hittade några och kunde konstatera att dom faktiskt finns där.

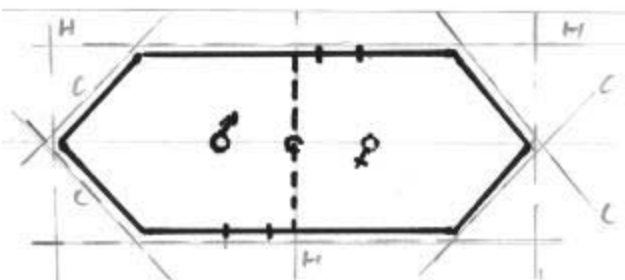
Vid ett möte med likasinnade i Vasaparken mötte vi bl.a. på ett Sexkantsfönster där vi markerade väggar och dörrar med band och pinnar. Mätte auran i samlingspunkten och i manliga och kvinnliga punkterna. Jag har själv sysslat mycket med att leta upp gamla hus och inbillar mig att jag är väldigt duktig på detta. När jag nu står och tittar på "sexkanten" på

marken slår det mig att det här är ju ett gammalt hus!! Fram med pekarna. Är det ett gammalt hus? Javisst är det ett gammalt hus. Hur gammalt? Ca 2500 f.KR. Alltså stenåldershus, hur kan det vara möjligt?

Jag tänkte: Hur skulle jag bygga ett större hus med bara stenyxor som verktyg? Jo två trebenta stöd med en vågrät stång mellan.

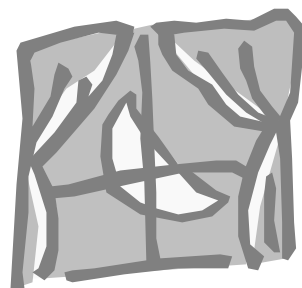
Det är själva stommen och här har vi sexkanten som bottenyta. Om man undersöker den vidare ser man att den är orienterad efter Curry-Hartmann-linjerna enligt nedan. Man kan även hitta en mellanvägg i huset som tydligen går genom samlingspunkten. Dörrarna sitter asymmetriskt och ger tillträde till respektive manlig och kvinnlig del av huset.

När nu månens inverkan på Curry-Hartmann inträffar "aktiveras fönstret" när linjerna ändras. Om man känner av väggarnas bredd är de oförändrade.

Det här är en förklaring på fenomenet Sexkantsfönster som jag kan förstå och jag kommer att fortsätta att göra mätningar när det lämpar sig. Det blir intressant att höra synpunkter på dessa vilda teorier från en glad amatör på jordstålningens område.

Rolf Kjellström, Landsnoravägen 96 19255 Sollentuna 08-358210

Att ta bort skadliga pelare

av Svante Lindström

När vi gör avstörningar av bostäder träffar vi ofta på skadliga pelare. Om det är en kvicksilverpelare eller av annan typ spelar ingen roll.

Det viktigaste är att få bekräftat om de är skadliga för personerna som bor där. Från pelaren strålar det ut fyra spröt av olika längd. Om man tar bort spröten så försvinner pelaren.

Från den 30 april till 5 oktober har jag tagit bort 15 stycken. Om de "pluppar" upp på nytt vet jag ej. Här behövs uppföljning under flera år av många personer. I mitt sovrum dök en pelare upp i midsommarveckan. Den blev bara en vecka gammal. Varför dyker pelarna upp? Varför går de att ta bort?

Är det kanske så att vi människor missbrukar jordens resurser? Stör vi balansen?

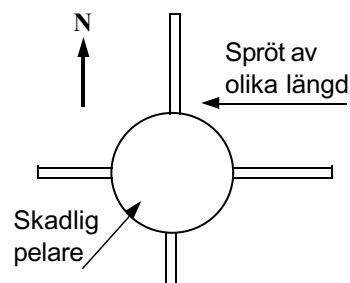
Vi bryter exempelvis uran på ett ställe och får en anhopning på ett annat ställe. Då uppstår en obalans i jordens naturliga tillstånd som resulterar i pelare med den frekvens som ämnet har. Frågorna är ställda. När kommer svaret?

Teknik som jag använder

1. Är pelaren skadlig?
2. Kan jag ta bort den?
3. Får jag ta bort den?
4. Mät upp och markera cirkeln.
5. Mät upp och markera spröten.
6. Fråga i vilken ordning spröten skall tas bort. (viktigast?)
7. Dra loss spröten - rakt ut eller åt

sidan.

Jag avlägsnar spröten genom att ta tag med plastklykans spets i sprötets ytterkant och dra rakt ut. Då ser jag för mitt inre att sprötets fäste i pelaren lossnar. Om det inte finns plats att dra rakt ut så kan man inne vid pelaren dra sprötet åt sidan så att det lossnar. När det sista sprötet är borttaget försvinner pelaren och området blir neutralt. Jag mäter alltid auran på en person före och efter.

Anslag till Parapsykologisk forskning utlyses av Stiftelsen John Björkhems minnesfond

Stiftelsen John Björkhems Minnesfond utlyser anslag för främjande av parapsykologisk forskning att sökas senast 2 november 1998. Sammanlagt cirka 70.000 kronor avses att utdelas i form av anslag och/eller stipendier till större eller mindre forskningsprojekt. Ansökan om bidrag skall inlämnas i 11 exemplar (eventuella bilagor i 2 ex) och skall ställas till John Björkhems minnesfond, c/o Göran Brusewitz, Diligensvägen 104, 131 48 Nacka.

Ansökan skall innehålla en beskrivning av projektets mål, en arbets- och tidsplan som anger hur projektets mål är tänkta att uppnås, en kostnadsberäkning samt uppgift om huruvida och på vilket sätt resultaten är tänkta att publiceras. Ansökan om bidrag till större forskningsprojekt bör innehålla ett mer omfattande forskningsprogram av det slag som är vanligt vid ansökan till forskningsråd.

För mer detaljerade upplysningar, se bifogade "Riktlinjer för utdelning av anslag från Stiftelsen John Björkhems Minnesfond". För muntliga förfrågningar hänvisas till stiftelsens ordförande Göran Brusewitz, telefon 08-466 98 58 (även fax) eller e-post s.goran.brusewitz@nacka.mail.postnet.

Stockholm den 16 maj 1998

Styrelsen för John Björkhems Minnesfond

Sista ordet

Här bredvid bereds möjligheten att söka medel för egen forskning. Har ni något på gång så tveka inte.

Redaktionen efterlyser någon som kan vara intresserad av att hjälpa till med en intervjuserie här i tidningen. För mera info. hör av Er. 018-50 23 23.

/Red.